

[Kofod-Svendsen]

ikke skal tage direkte stilling til fordele og ulemper ved det danske EF-medlemskab, for Danmark er medlem. Om jeg kan tolke teksten sådan, at EF-medlemskabet også er en virkelig integreret del af SF's politik, ved jeg ikke, men jeg vil i hvert fald understrege, at Danmark er medlem, og at det er der truffet beslutning om tidligere, nemlig i 1972 og ved folkeafstemningen for få år siden.

Nu handler det om at udnytte de muligheder, som både EF-medlemskabet og skabelsen af det indre marked skaber for os i Danmark, og i den forbindelse opfatter jeg det, SF her foreslår, som et supplement til de initiativer, regeringen og andre tager for at skabe den maksimale oplysning.

Det skal naturligvis ikke betyde, at EF's indre marked sættes i stå ved nedsættelsen af en sådan kommission. Hr. Ivar Nørgaard sagde, at det indre marked drøner derudad. Ja, og jeg tror bestemt ikke, at en sådan kommission på nogen måde skal standse det indre markeds drønen derudad, men det kunne jo være, at vi kunne udnytte det indre markeds drønen derudad endnu bedre ved at få yderligere information.

Hr. Glistrup gav en historisk redegørelse for, hvordan disse tanker var tænkt tidligere, men nu var der ifølge hr. Glistrup ikke brug for gustne hvidbogsskriverier. Jeg ville formulere det sådan, at der, netop fordi opgaven er så vigtig, også er brug for nogle, der arbejder med de målsætninger, som SF har skitseret her.

Derfor har vi læst forslaget. Vi synes, det er fornuftigt, og det, vi synes er fornuftigt, vil vi naturligvis også gå ind for. Under udvalgsarbejdet vil vi da gerne være med til at gøre forslaget lidt bedre, men helt på linje med CD's ordfører vil vi ikke alene være positive i ord, vi vil også være det i handling.

Gade (SF):

Der er da nogle debatter, der kan give anledning til en interessant opsummering. Denne her er nok en af dem, hvorom man kan sige, at nogle af dem, man måske ikke på forhånd vidste at man skulle takke for opbakning fra, giver den, mens andre af dem, som man helt sikkert forventede en klar opbakning fra, kan man i hvert fald ikke takke fuldt så meget.

Jeg vil først beskæftige mig lidt med de ordførere, der – måske lidt for at drille, men det

skal de jo også have lov til – drøftede SF's hamskiftetema. Nej, dette forslag er såmænd ikke udtryk for noget hamskifte. Det er en klar videreførelse af SF's linje, som er at tage kampen op dér, hvor kamppladsen er. Og kamppladsen er, som hr. Ivar Nørgaard sagde det, at EF og indremarkedsprocessen buldrer derudad, og at det giver anledning til ganske omfattende overvejelser i alle politiske partier og overalt i det danske samfund om, hvordan vi kan lave en offensiv til det.

Det har jeg mine klare politiske grunde til. Jeg er nemlig bange for, at det giver øgede miljøproblemer, jeg er bange for, at vi får ødelagt nogle af vore sociale systemer, jeg er bange for, at vi kan blive et udkantsområde, og jeg kunne nævne andre problemer set under SF's synsvinkel – andre partier kan have andre synsvinkler – så der er altså god grund til at fortsætte.

Jeg kan sige til hr. Ivar Nørgaard, at jeg ikke vil svare på det spørgsmål, han stillede om, hvad SF-politikere i EF-Parlamentet har sagt, og som hr. Ivar Nørgaard har læst. Tænk, om jeg skulle kommentere, hvad socialdemokratiske EF-parlamentarikere har sagt gennem tiderne!

Ministeren siger som advarsel imod forslaget, at en sådan kommission skaber risiko for politiske drøftelser – ja ligefrem politiske slagsmål, at diskussionen hører hjemme i Markedsudvalget, og at der var en risiko for, at vi fik en ny debat om EF-pakken.

Jamen hvis ministeren har læst forslaget, vil han vide, at debatten handler om, hvordan Danmark bedst muligt offensivt kan besvare de udfordringer, processen giver. Det vil fra SF's side betyde at sige nej til noget, det vil sige at bygge noget op her i landet som modsvar, og det vil sige at arbejde internationalt. Der er mange forskellige ting. Men det bliver ikke den samme debat for og imod EF-pakken, for den har vi jo stemt om. For øvrigt sagde ministeren, at SF nærmest stod ene i sagen om EF-pakken. Mig bekendt – og jeg tror, at jeg godt kan huske det – var der faktisk flertal her i Folketinget, i folketingssalen, imod EF-pakken, da vi havde forhandlingerne. Det var først efter en folkeafstemning, at tingene ændrede sig.

Jeg synes egentlig, det er en sølle argumentation, regeringen bruger her, for selvfølgelig er hele den diskussion, vi skal gennemføre, og som vi gennemfører, politisk: Tilpasningen til